

סוכה דף יח

רב	שמואל	
4 אמות	4 טפחים	סכך פסול, באמצע
	4 אמות	סכך פסול, מן הצד

הבאת מקור תנאי להקשות על דעת שמואל ובכך לחזק את דעת רב:

סככה בנסרין של ארז שיש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה.

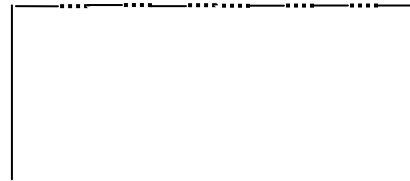
אין בהן ארבעה, רבי מאיר פוסל, ורבי יהודה מכשיר.

ומודה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר, שמניח פסל ביניהם וכשרה. (אפילו ב4 טפחים)

בשלמא למאן דאמר בין באמצע
בין מן הצד בארבע אמות - משום הכי כשרה.
אלא למאן דאמר באמצע בארבעה, אמאי כשרה?

תירוץ: אמר רב הונא בריה דרב יהושע: הכא בסוכה דלא הויא אלא שמנה מצומצמות עסקינן, ויהיב נסר ופסל, ונסר ופסל, ונסר ופסל מהאי גיסא, ונסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא, דהווי להו שני פסלין באמצע, ואיכא הכשר סוכה באמצע.

4 4 4 4 4 8 4 4 4 4 4

אור באמצע

אמר אביי: אור שלשה בסוכה גדולה ומיעטו בין בקנים בין בשפודין - הוי מעוט.

בסוכה קטנה, בקנים - הוי מיעוט, בשפודים - לא הוי מיעוט.

והני מילי מן הצד. ↙
אבל באמצע - פליגי בה רב אחא ורבינא.

חד אמר: יש לבוד באמצע וחד אמר: אין לבוד באמצע.

טעם לשיטה יש לבוד באמצע: דתניא: **קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל אחר, וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל אחר, ואינן נוגעות זו בזו, פחות משלשה - אינו צריך להביא קורה אחרת, שלשה - צריך להביא קורה אחרת**

הבנת מקור זה לפי השיטה הנגדית: ואידך: שאני קורות דרבנן.

טעם לשיטה יש לבוד באמצע: דתנן: **ארובה שבבית ובה פותח טפח, טומאה בבית - כולו טמא, מה שכנגד ארובה - טהור. טומאה כנגד ארובה - כל הבית כולו טהור. אין בארובה פותח טפח, טומאה בבית - כנגד ארובה טהור, טומאה כנגד ארובה - כל הבית כולו טהור.**

הבנת מקור זה לפי השיטה הנגדית: ואידך: שאני הלכות טומאה דהכי גמירי להו (הלכה למשה מסיני)

הבאת ברייתא שמתקשרת למשנתינו: דרש רבי יהודה בר אלעאי: **בית שנפחת וסיכך על גביו - כשרה.**

צמצום הברייתא: אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי: רבי, פריש! כך פירש אבא. ארבע

אמות - פסולה, פחות מארבע אמות - כשרה.

סוגיה עם מבנה דומה: דרש רבי יהודה בר אלעאי: אברומא שריא.

צמצום הברייתא: אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי: רבי פריש! כך אמר אבא: של

מקום פלוני - אסורה, של מקום פלוני - מותרת!

חיזוק לצמצום: כי הא דאמר אביי: האי צחנתא דבב נהרא שריא.

שאלת בירור: מאי טעמא? אילימא משום דרדיפי מיא והאי דג טמא כיון דלית ליה

חוט השדרה לא מצי קאים והא קא חזינן דקאי! אלא משום דמליחי מיא, והאי דג

טמא כיון דלית ליה קילפי לא מצי קאי. והא קא חזינן דקאי!

תשובה: אלא משום דלא מרבה טינייהו דג טמא.

שינוי ההלכה בתקופה מאוחרת יותר: אמר רבינא: והאי דנא דשפכי נהר איתן ונהר גמדה להתם - אסירא.

דיון בעוד מקרה שנוכרה במשנתנו : אתמר,
 סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין - כשרה.
 אכסדרה שאין לה פצימין

רבא	אביי	
פסול	כשרה	הדעה
לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם	פי תקרה יורד וסותם	הטעם
	לדידך דאמרת פי תקרה יורד וסותם - אפילו הפחית דופן אמצעי!	רבא מקשה על אביי
	מודינא לך בההיא, דהוה ליה כמבוי המפולש	תירוץ אביי
ושמואל אמר : אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות, דלא אמרינן פי תקרה יורד וסותם	רב אמר : מותר לטלטל בכולו, דאמרינן פי תקרה יורד וסותם	ניסיון להקים במחלוקת רב ושמואל - אכסדרה בבקעה
עד כאן לא אמר רב התם אלא דמחיצות לאכסדרה הוא דעבידי, אבל הכא דלאו להכי עבידי - לא.	כרב	דחיית ניסיון זה - אליבא דשמואל - כולי עלמא לא פליגי כי פליגי אליבא דרב